

חֹבֶרֶת קָרִיָאָה לְחֹפְנֵשֶׁת הַקִּיץ

קריאה כיתה ד

(rising 5th Grade)

קִיץ נָעִים וּבְהֶצְלָחָה!

[Chaverim B'Ivrit](#) - link to videos, unit 5

קוראים

גביע לקידוש

היום מצאתי תמונה ישנה של ילד עם גביע מכסף. על הגביע כתוב:

מזל טוב לבר המצווה
תשרי תרפ"ט 1929

אמא שלי אמרה לי: הילד בתמונה הוא אבא שלי - סבא אריה. בתמונה הוא בן 13. קודם הגביע הזה היה של אבא שלו, פנחס. אחר כך הגביע היה של סבא אריה. סבא אריה שומר את הגביע. הוא רוצה לתת אותו ליותם בבר מצווה. אבל, אסור לספר ליותם. זאת הפתעה. את יכולה לשים את התמונה באלבום שלך.

יש לי רעיון, אני רוצה לשים באלבום שלי עוד תמונות של חפצים ולכתוב את הסיפורים שלהם.

כותבים

ב. מי היה קודם?

כתבו את השמות שוב לפי הסדר.

- אריה
- יותם
- פנחס
- אמא (רות)

אמא: אני זוכרת את הסיפור על הגביע.

הגביע של אליהו הנביא

בעיר אחת גר איש עשיר - יעקב. הוא גר בבית גדול עם המשפחה שלו. יעקב תמיד נתן כסף לאנשים צעירים, וכולם קראו לו: "יעקב הטוב". יום אחד, לפני חג הפסח, היתה שרפה בבית של יעקב, והאש שרפה את כל החפצים בבית.

רק גביע אחד האש לא שרפה. זה היה הגביע של אליהו הנביא - גביע מזהב. לאה, האשה של יעקב אמרה לו: עכשו אין לנו כסף לקנות מצות ויין לחג הפסח. אמר לה יעקב: יש לנו גביע מזהב, אנחנו יכולים למכור את הגביע, ובכסף אנחנו יכולים לקנות מצות ויין לפסח וגם כוס קטנה לאליהו הנביא. לאה היתה עצובה מאוד ואמרה: חבל שאנחנו צריכים למכור את הגביע היפה הזה. היא הלכה לשוק ומכרה את הגביע. לאה באה הביתה ואמרה ליעקב: עכשו יש לנו אוכל לפסח.

בליל הסדר כולם ישבו ליד השולחן: יעקב, האשה שלו והילדים. פתאום הם שמעו מישהו דופק בדלת. יעקב פתח את הדלת וראה איש זקן עם תרמיל. האישה לבש בגדים קרועים.

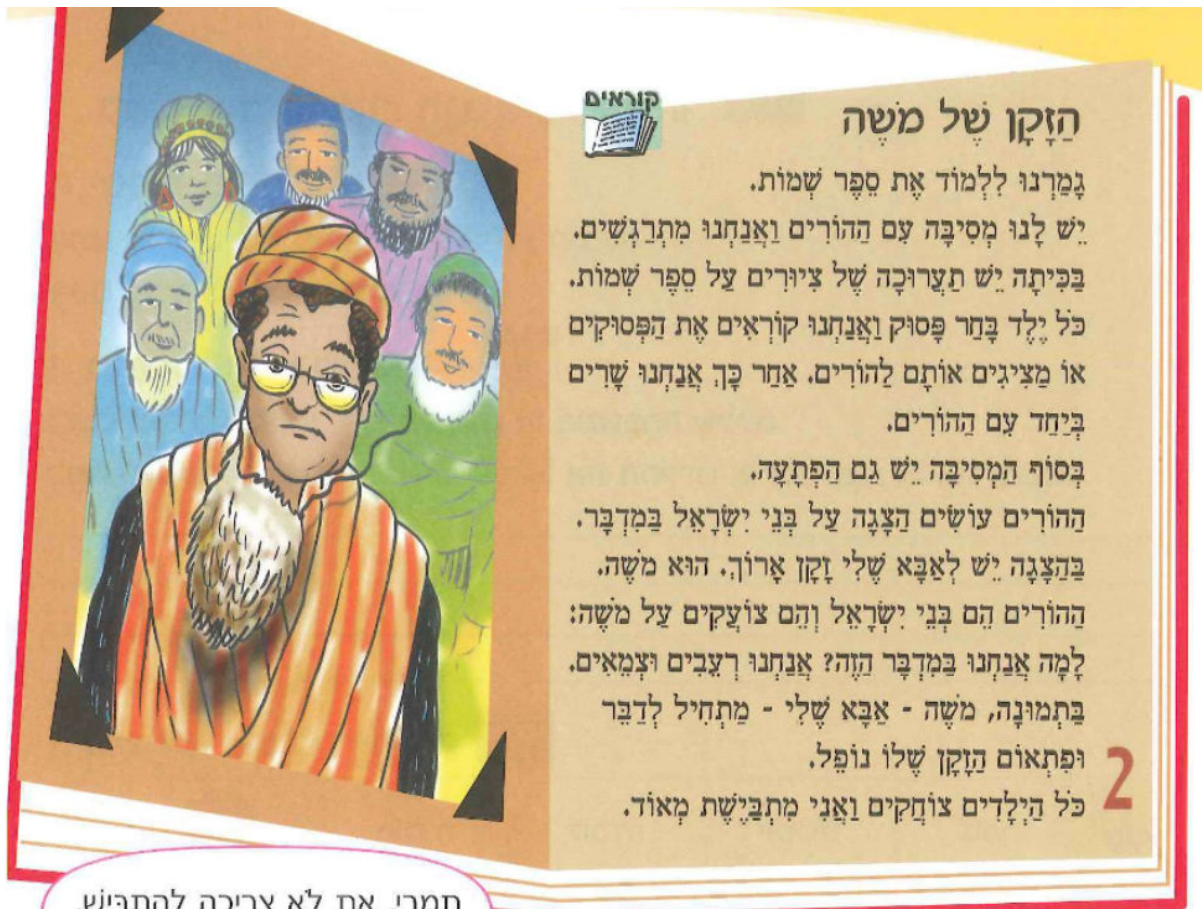
יעקב אמר: אני מזמין אותך לשבת עם המשפחה שלי בסדר. לאה, האשה של יעקב אמרה: אני שמחה, יש לנו אורח לחג. האישה הזקן ישב ליד השולחן, קרא את ההגדה, שר ואכל עם המשפחה. פתאום הילד הקטן שאל: איפה גביע הזהב של אליהו? לאה אמרה: מכרנו את הגביע היפה. היא התחילה לבכות ויעקב סיפר לאיש הזקן על השרפה הגדולה. האישה הזקן שמע את הסיפור של יעקב ולא אמר דבר.

עשיר = יש לו הרבה כסף.
עני = אין לו הרבה כסף.

אחרי הסדר כולם היו ציפים והלכו לישון. גם האורח ישן בבית.
 בבוקר, כאשר יצקב קם, האיש הזקן כבר לא היה בבית, רק התרמיל שלו
 היה על השולחן. יצקב פתח את התרמיל ומצא גביע גדול ויפה מזהב.
 על הגביע היה כתוב:
 למשפחה של יצקב הטוב, מתנה מאליהו הנביא.

קוראים

הזקן של משה

גמרנו ללמוד את ספר שמות.
יש לנו מסיבה עם ההורים ואנחנו מתרגשים.
בכיתה יש תצורה של ציורים על ספר שמות.
כל ילד בחר פסוק ואנחנו קוראים את הפסוקים
או מציגים אותם להורים. אחר כך אנחנו שרים
ביחד עם ההורים.
בסוף המסיבה יש גם הפתעה.
ההורים עושים הצגה על בני ישראל במדבר.
בהצגה יש לאבא שלי זקן ארוך. הוא משה.
ההורים הם בני ישראל והם צועקים על משה:
למה אנחנו במדבר הזה? אנחנו רעבים וצמאים.
בתמונה, משה - אבא שלי - מתחיל לדבר
ופתאום תקן שלו נופל.
2 כל הילדים צוחקים ואני מתבישת מאוד.

תמרי, את לא צריכה להתביש,
זאת רק הצגה.

אמא:

א. דברו בכיתה

1. למה תמר מתבישת?
2. מה אתם חושבים: תמר צריכה להתביש או לא?

מדברים

קוראים

הפעמון הישן

היום "יום התלמיד" בבית הספר. התלמידים הם המורים. היום חנה המנהלת לא צריכה לעבוד. אילנית מכיתה ו' היא המנהלת ורוני מכיתה ה' הוא סגן המנהל. שירה, גיא ואני מלמדים בכיתה א'. אנחנו רוצים לעשות עם הילדים כובעים מגניב. אני הולכת עם גיא למחסן לקחת גיירות וצבעים. על הארון במחסן יש פעמון גדול וישן. גיא אומר לי: פעם זה היה הפעמון של בית הספר. אני אומרת לו שאני רוצה לשמוע את הפעמון. גיא לוקח את הפעמון, רץ ומצלצל. כל הילדים יוצאים מהכיתות, הם חושבים שיש עכשו הפסקה.

3

גיא, מה אתה עושה?
אתה צריך לזכור שאתה מורה היום!

אילנית ה"מנהלת":

א. ביום התלמיד **קוראים** **כותבים**

1. קראו את המשפטים במלבן הרוק.

המורה חנה אדטו

תיבת המכתבים

בכיתה שלנו יש תיבה גדולה. הילדים שמים בתיבה מכתבים. פעם בשבוע, ביום שישי, התורן פותח את התיבה. הילדים יכולים לכתוב למורה או למנהל. הם יכולים לכתוב לחבר או לחברה. הילדים יכולים לכתוב מה הם חושבים, מה הם מרגישים ומה הם מבקשים. היום יאיר התורן פתח את התיבה ואמר: יש 3 מכתבים למורה מיכל, מכתב אחד למנהל ומכתב אחד לתמר. פתחתי את המכתב וקראתי. הילדים שאלו: מה כתוב במכתב? אמרתי לילדים: זה הסוד שלי.

4

שלום תמר,
 סליחה, אני יודע שאת כוצעת, כי אתמול לא פתחתי אותך לקבוצה שלי במשחק.
 אני מצטער. את יודעת שאני חרש שלך, אבל בכיתה אני מתבייש.
 חבל שאת מתרשנת כל כך מהר.
 אני יכול לבוא לבית שלך בשבת?
 😊

17

קוראים

הסרט האדום

יום אחד קמתי בבוקר ומה אני רואה?
 ארנב לבן בגינה של הבית.
 הארנב ישב בשקט ולא פחד.
 שמתי ליד הארנב גזר וחסה והוא אכל ואכל
 ולא ברת. אני חושבת שהוא היה רעב.
 קשרתי לו סרט אדום.
 שמחתי מאוד: יש לי ארנב לבן בגינה.
 הרבה ילדים באו כל יום לשחק עם הארנב.
 גם יוסי מהכיתה שלי בא עם שלומי,
 האח הקטן שלי.
 פתאום שלומי הקטן צעק: "זה בוני, הארנב
 של הגן שלנו. רבקה הגננת שלי אמרה
 שהיא לא יודעת איפה בוני."
 בוני חזר לגן הילדים ואני שמרתי את
 הסרט האדום.
 אני מתגעגעת לבוני.
5 עכשו אין לי ארנב ויש לי רק סרט אדום.

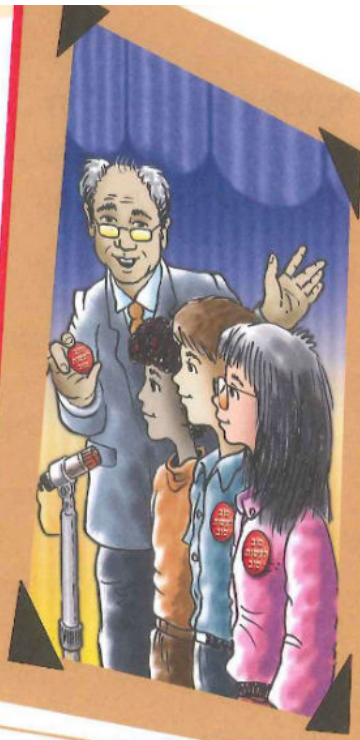
קורה
 ומסידים

ב. דברו בכיתה:

של מי הארנב? אתם חושבים כמו יותם, כמו יוסי, או יש לכם רעיון אחר?

יוסי חושב שהארנב הוא לא של תמר,
 כי קודם הארנב היה בגן הילדים.

יותם חושב שהארנב הוא של תמר,
 כי הוא בא לגינה שלה.

קוראים

הסיכה

היום יש בבית הספר יום שוק. הילדים מוכרים ונהוורים באים לקנות. אנחנו רוצים לאסוף כסף בשביל בית החולים לילדים. המנהלת שלנו אומרת שהילדים החולים צריכים משחקים ומחשב. הילדים מפיתה ד' מוכרים בובות של תיאטרון. הילדים מפיתה ה' מוכרים שלטים מצחיקים לבית. הילדים מפיתה ב' מוכרים עוגות טעימות ואנחנו מפיתה ג' מוכרים מיץ. כל פיתה רוצה למכור הכי הרבה. אנחנו רוצים למכור הרבה מיץ להורים ואנחנו שרים: "להיות בריא עם מיץ טרי". בתמונה כל ילד מפיתה ג' מקבל סיכה ממנהל בית החולים כי אספנו הכי הרבה כסף. 6 צל הסיכה כתוב: טוב לעשות טוב.

מזל שהיום היה חם מאוד. ההורים היו צמאים ומכרנו הרבה מיץ. ילדים מפיתה ג'

כותבים

א. מי?

כתבו תשובות לשאלות לפי "הסיכה".

1. מי מוכר ביום השוק? _____
2. מי קונה? _____
3. מי שר? _____
4. מי אסף הכי הרבה כסף? _____
5. למה הילדים אוספים כסף? _____

א. אוכל למעיל

1. קראו את הסיפור.

בעיר קטנה גר איש עשיר. יש לו בית גדול כמו ארמון וחפצים יפים מזהב ומכסף. עשרה אנשים שומרים על הבית.

בעיר הקטנה גר גם הרשלה. הרשלה הוא איש עני. יש לו בית קטן ואין לו אוכל. יום אחד האיש העשיר והחשוב עשה ארוחה גדולה. הוא הזמין הרבה אורחים לבית שלו. האורחים לבשו בגדים חדשים ומעילים יפים ובאו לארוחה.

ליד הדלת עמדו שני שומרים. הם נתנו לאורחים להיכנס.

גם הרשלה שמע על הארוחה. הוא בא לבית של האיש העשיר. הרשלה לבש בגדים ישנים ומעיל קרוע.

כאשר השומרים ראו את הרשלה, הם לא נתנו לו להיכנס.

הרשלה דפק בדלת ושאל: למה אתם לא נותנים לי להיכנס? השומרים כעסו וזרקו אותו מהבית.

הרשלה ראה את האורחים וחשב: מה אני יכול לעשות? הוא חשב וחשב ואמר: יש לי רעיון.

הרשלה הלך לחבר שלו ואמר לו: אני מבקש את המעיל הארוך והיפה שלך. החבר נתן להרשלה את המעיל.

הרשלה לבש את המעיל הארוך והיפה וחזר לבית של האיש העשיר.

עכשו, כאשר השומרים ראו אותו, הם פתחו את הדלת ואמרו לו: בבקשה אדוני.

האורחים נתנו להרשלה מקום ליד האיש העשיר.

על השולחן עמדו גביעים מזהב ובקבוקים של יין, ובקצרות הגדולות היה מרק טעים.

הרשלה ישב ולא אכל. הוא לא טעם מהיין הטוב ולא טעם מהאוכל הנפלא.

האורחים שאלו אותו: "למה אתה לא אוכל?"

הרשלה לא אמר דבר.

גם האיש העשיר אמר לו: "בבקשה אדוני, אתה לא צריך להתבייש. אולי אתה רוצה לטעום

מהמרק הנהדר הזה?"

הרשלה לא אמר דבר. פתאום הוא קם, שם את המעיל על הכיסא, לקח את הקערה של המרק ושפך את המרק לתוך הכיס של המעיל.

האורחים צעקו: מה אתה עושה?

הרשלה עמד ודיבר אל המעיל. הוא אמר: "מעיל יקר, כאשר לבשתי את המעיל הישן והקרוע,

השומרים לא נתנו לי לשבת כאן ולא נתנו לי לאכול כאן, אבל עכשו אני מקבל הרבה אוכל

והרבה כבוד, כי אני לובש אותך. מעיל יקר, אני נותן לך את האוכל הטעים כי אני חושב שהאוכל

הוא שלך!"